

Rüzgar Ve Şiir

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Şubat 2022

Yalnızlığın seremonisi şiirler:

Aşılması kıtalar

Aşka namzet hoyrat rüzgâr

Ve işte mevsimin mealine düştü yolum

Akabinde sırça köşküm yağmalandı demek ki

Şiirin esaretinde binlerce dizeyi sermeliydim

Zemine ayağımın altından kaysa da içimden geçenler.

Şifahen teselli buldum

Yalnızlıkla tecelli eden şiirden

Nameler ördüm

Ve gün yüzlü mizacında ömrün

Kavislerde saklı tuttum mevsimi

Bense köpüren dalgasıydım sevginin.

Aşkın yüzü suyu hürmetine demlendim olmadığı kadar

Sevdalandığımdı sözcükler:

Kâh hüznü depreşen şair

Kâh mutusu saklı içindeki seyirde.

Sürrealist idi kimi zaman imgeler.

Pınarın başında tutulması nöbet

Öyle ki kıyama duruyordum sessiz,

Sazsız ve sözsüz ve işte başımı okşayan kutsal sevda.

Sezilerim sızlayan.

İlahi Aşk sırtımı sıvazlayan.

O esinti, sessizliğin gövdesi

İsrarlı yalnızlık her halükarda göğe kamp kuran

Boyutların nizamı

Sevginin sarsılmazlığı

Güne damga vuran bir aşk

Kanatlarında efkârın şafağa uzanan bir dilek

Olmazın oluru şiir

Vadesi dolana kadar şair

Nemalandığı duygular ve ömür
Kardığından fazlası
Küsülesi gece
Gün yüzlü düşlerin tarhında her hece...

Siması tanıdık yabancının
Yerleşik bir aşka kanat açan
Uhrevi manalar tasdikler de tasdikler
Yüreğe namzet içten bir gülüş aralıksız kucaklar
Hatmettiğimiz ne ki derdi veren dermanı yine O'nda saklı

Sağanağın gölgesine sığınan bir çiy tanesi
Şekli şemali olmayan duyguların her zerresi
Göğe konan bulut kadar
Yürekte saklı ufuk
Nutku tutulmuşken şairin önceki hayatında
Şiir olur her an ve derler
Darmadağınık olsa ne ki benliği?
Kapışan rüzgâr ve şiir
Sarmalar yaraları
Yamalı zemin
Yarenlik eden Mümin.

Bir komplimansa ömür
Kozasında saklı son kozu evrenin
Çatlayana kadar o kabuk
Sabra delalet her gün her an
Sondan başa sayar da sayar usulca
İçinde yerleşik devasa dünya
Sevdiği kadar yağar rahmet
Tokalaştığı aslında içinde saklı bir hayal bir umut
Demlendikçe günbegün
Dara düşse ne ki Rabbi sahip çıktıkça kuluna
Yağmalanan dünyevi isteklerden arda kalan
O huzur ki;
Sevecen yüreği ile iştilal son nefesini verene kadar...

Biliyorum sana giden yollar kapalıÜstelik sen de hiç bir zaman sevmedin beniNe kadar yakından ve arada uçurum;İnsanlar, evler, aramızda duvarlar gibiUyandım uyandım, hep seni düşündümYalnız seni,

yalnız senin gözleriniSen Bayan Nihayet, sen ölümüm kalımımBen artık adam olmam bu derde
düşeliŞimdilerde bir köpek gibi koşuyorum ordan orayaYoksa gururlu bir kişiyim aslında, inan
kiAnımsamıyorum yarı dolu bir bardaktan su içtiğimiVe içim götürmez kenarından kesilmiş ekmeğiKaç
kez sana uzaktan baktım 5.45 vapurunda;Hangi şarkıyı duysam, bizim için söylenmiş sankiTek yanlı aşk
kişiyi nasıl aptallaştırıyorNasıl unutmuşum senin bir başkasını sevdiğiniÇocukça ve seni üzen
girişimlerim oldu;Bağışla bir daha tekrarlanmaz hiçbiriRastlaşmamak için elimden geleni yaparımBu
böyle pek de kolay değil gerçi...(Alıntı)